

S SEJE OBCINSKEGA KOMITEJA ZK

Več o sebi – manj o drugih

Večina bežigraskih komunistov je na sestankih, ki so jih imeli v zadnjem času, ugotavljala, da je pri svojem delovanju preveč osamljena, da ima preslab stik z občinskim komitejem in višjimi vodstvi ZK in da ne dobiva od njih zadostne pomoči pri svojem vsakodnevem delu. To ni značilno samo za OO ZK v krajevnih skupnostih, ki že dalj časa opozarjajo na dejstvo, da sveti komunistov ne žive, ampak to vsak dan bolj navajajo kot zaviralno dejstvo tudi OO ZK v tozidih. Zato bo moral občinski komitej v prihodnje prav problematiki povezovanja z osnovnimi organizacijami nameniti več pozornosti in izkoristiti vse možnosti in oblike, ki jih nudi statut.

Jože Šeme pa je poudaril, da je akcija v občini tekla organizirano, k čemur je nedvomno pripomoglo 135 aktivistov, zadolženih za spremljanje dela in razprav v posameznih OO ZK. Bile pa so tudi organizacije, ki niso izpolnile pričakovanih in obveznosti. Opazil je, da komunisti v krajevnih skupnostih več razpravljajo o zunanji politiki in globalnih problemih naše družbe kot pa o delovanju OO ZK v krajevnih skupnosti, problematiki dela samoupravnih organov v njej, o družbenopolitičnih organizacijah, zlasti mladinski, o delovanju delegacije in hišnih svetov. Poudaril je tudi, da revolucije niso izbojevali samo komunisti, ampak široka fronta vseh naprednih sil. Tudi v današnji

stične zveze v krajevnih skupnostih ne smemo vrednotiti po številu sestankov. Teh ni veliko, kljub temu pa se ta frontna organizacija lahko pohvali z vsebino dela in rezultati.

Vlado Barabaš se je tudi vprašal o odgovornosti vseh, ki so, vključno z njim, bili zadolženi za spremljanje razprav v osnovnih organizacijah in bili tudi vabljeni na sejo komiteja. Ugotovil je, da od 186 članov komiteja in aktivistov ni prisotnih niti polovica in se vprašal, ali ne bi bilo potrebno tudi tu iskati in zaostriti odgovornost.

Ilija Globačnik je opozoril, da so komunisti po 13. seji delovali preveč zaprti v lastne sredine in da je zopet prišlo do diferenciacije. Poraja se občutek, da prihaja do razkola v družbi na člane in nečlane ZK. Opozoril je še, da se skozi stranska vrata v organizacijo skuša vtihotapati dekadencija in da med komunisti ne prihaja več do odkritih dialogov. Mnogo je tudi članov, ugotavlja Ilija Globačnik, ki si ne upajo vedno in v vseh sredinah povedati, da so komunisti.

Član komiteja Bojan Bunc je bil mnenja, da če želimo doseči avtoriteto partije in njeno akcijsko sposobnost, moramo najprej pregledati strukturo članov. V večini ozdov je partija istovetna z vodstvom. Premalo je v njej neposrednih proizvajalcev, proletarcev, kar slabi njeno učinkovitost. Dotaknil se je še problematike investiranja v gospodarstvu in poudaril, da bi morali komunisti bolj podpirati perspektivne programe. Bojan Bunc je kritično ocenil objavljane govore naših vodilnih funkcionarjev v sredstvih javnega obveščanja in menil, da ljudje teh govorev ne berejo, ker so si govori bolj ali manj podobni in ne vzpodbujajo k večji aktivnosti, saj jih je preveč. Bolj koristno bi bilo, da bi tisk namenil več pozornosti drugi aktualni gospodarski problematiki.

V razpravi je bilo večkrat slišati tudi tezo o podobnosti govora Josipa Broza Tita v Splitu leta 1962, Pisma CK ZKJ leta 1972 in sklepih 13. seje. Razpravljalci so vzporejali te tri dogodke in ugotavljali, da sta tako govor v Splitu kot pismo CK ZKJ vzpodbudila široko akcijo, ki pa je po dobrem letu zamrla. Zato je treba paziti, da se to ne bo ponovilo tudi ob 13. seji.

A. D.

Jože Smole, predsednik mestnega komiteja ZKS Ljubljana:

Ni vse tako črno, kot bi želeli nekateri prikazati. V družbi smo dosegli tudi mnogo pozitivnih premikov in na njih moramo graditi našo nadaljnjo akcijo. Najhujšo krizo smo presegli, čeprav še ne smemo biti zadovoljni z rezultati. To mojo trditve potrjuje dejstvo, da smo kljub težavam uspeli povečati proizvodnjo. Upreti se moramo trditvi, da se nič ne spoštuje, da se nič ne izvaja. Imamo vrsto sklepov, ki smo jih realizirali, mnogo takih, ki smo jih začeli izvajati, pa tudi nekaj takšnih, ki so ostali mrtve črke na papirju. Zato je potreben do tega vprašanja diferenciran pristop.

Komunisti tudi ne smemo pristajati na tezo, da ni odgovornosti v družbi. Odgovornost se mora povečati na vseh ravneh, vendar pa moramo izhajati iz dejstva, da je velik del komunistov tudi doslej deloval odgovorno.

Sedanja kriza ni prva v Jugoslaviji. Imeli smo težka obdobja, spomnimo se na čas Džillasa, Rankoviča... Veličina ZK je bila vedno v tem, da je te krize uspešno presegl. Zato je še toliko bolj pomembno, da se pri svojem delu ozremo nazaj in pogledamo kako smo težave v preteklosti reševali.

Kadar smo želeli iti po administrativni poti, smo se zapletli, ko pa smo začeli počasi uvajati tržne zakonitosti, se je stanje začelo popravljati...

Ne smemo tudi zmanjševati nivo zdravstva, kulture, znanosti. To so temelji vsake družbe. Zgrešena je tudi delitev na gospodarstvo in negospodarstvo. Naložbe lahko delimo le na učinkovite in neučinkovite, na neumne in pametne, kajti le tako bomo lažje prišli do ciljev, ki smo si jih zastavili.

Delovanje ZK v krajevnih skupnostih bo moralo biti deležno večje pozornosti. Nepravilno pa je, da za delovanje krajevne skupnosti smatramo edino odgovorno prav OO ZK, saj so za njeno delovanje odgovorni prav vsi komunisti, ki v njej žive in delajo, je bila ena od misli, izražena na seji občinskega komiteja 25. oktobra.

Član občinskega komiteja Mitre Koliševski je v razpravi povedal, da je imel večkrat občutek, da člani lažje spregovore o problemih izven svoje OO ZK, teže pa izrečejo ime odgovornega tovariša v svoji sredini. Glede na kritiko, ki jo je slišati v osnovnih organizacijah zaradi neenotnosti v CK ZKJ, pa je menil, da ta organ ne sme biti neenoten in skupen interesov posameznih delov države, kajti ZK je ena sama z istimi problemi. Ugotovil je, da se tudi precej razlikujejo zapisniki od tistega, kar komunisti govorijo po ali pred sestanki in da je oportunitetom še vedno močno prisoten. Žal nikjer ni zasledil razprave o demokratičnem centralizmu, čeprav je to zelo pomemben element delovanja ZK.

težki situaciji tega boja ne bodo mogli izbojevati komunisti sami. To pa je vprašanje, ki bi moralo vplivati na vsebino dela v krajevnih skupnosti, kjer imamo še vedno člane, ki so komunisti samo dopoldne v svoji delovni organizaciji, na terenu pa njihovega delovanja ni čutiti. Zavzel se je za več množičnih sestankov, na katerih bi vsi komunisti, ki živijo in delajo v krajevnih skupnosti, razpravljali o aktualnih vprašanjih. »Žal na takih sestankih mnogokrat manjka večina članov – in to ne govorim na pamet,« je poudaril Jože Šeme.

Podobno je izzvenela tudi ugotovitev Vlada Barabaša, ki je ugotovil, da je v krajevnih skupnostih organiziranih komaj šestina bežigraskih komunistov, da se komunisti srečujejo na raznih sestankih v okviru krajevne samouprave, a da je med njimi večkrat nesoglasje in človek dobi občutek, kot da bi bil vsak izmed njih pripadnik druge partije.

Večkrat je slišati kritike o neenotnosti drugih, le o lastni neenotnosti molčimo. Opozoril je tudi na to, da dela socialni-

Na slovesnosti ob otvoritvi razvojno-aplikacijskega centra ZRI je govoril Borut Miklavčič, predsednik republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo.

Foto: IVAN ŠUČUR-IKI

Bolj celovita pomoč invalidom

Na Zavodu za rehabilitacijo so odprli nov razvojno-aplikacijski center

»Dosedanje delo na področju medicinske rehabilitacije, psihosocialne rehabilitacije, usposabljanja, izdelovanja in uporabe ortotskih in protet-skih pripomočkov, izdelovanje vseh vrst rehabilitacijskih pripomočkov in opreme za zdravstvo, na področju raziskovanja in razvoja ter izvajanja pedagoških storitev, je potrdilo pravilnost globalne programske usmeritve zavoda kot osrednje ustanove za rehabilitacijo invalidov«, je med drugim dejal glavni direktor Franc Hočevar na slovesni otvoritvi novega razvojno-aplikacijskega centra. S to pridobitvijo je Zavod za rehabilitacijo invalidov prislavil dva jubileja: 30-letnico zavoda in 65-letnico tehniške ortopedije na Slovenskem.

Razvojno-aplikacijski center je simbolično odprl mehanik Marjan Cerar, ki že 30 let dela v zavodu. Največja investicija ZRI je veljala 150 milijonov dinarjev.

V slavnostnem nagovoru na otvoritvi je Borut Miklavčič, predsednik republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo dejal, da ima zavod v jugoslovanskem prostoru svoj ugled, ki mu daje mesto vrhunske ustanove na nekaterih področjih rehabilitacije invalidov. V svetu je znan kot ustanova, ki združuje na enem mestu medicinsko rehabilitacijo, izdelovanje raznovrstnih pripomočkov in usposabljanje za zaposlitev. Leta 1981 je bil zavod na rednem zasedanju General-

Šentjakobsko gledališče je pacientom Zavoda za rehabilitacijo invalidov brezplačno uprizorilo predstavo »Slugo dveh gospodov« C. Goldonija. Predstava je navdušila gledalce in igralci Šentjakobskega gledališča so obljubili, da bodo še nastopili pred tako hvaleženim občinstvom.

ne skupščine OZN nominiran kot ustanova, ki ji je zaupana služba za pomoč državam v razvoju na odročju rehabilitacije.

Z novim centrom so delavci zavoda dobili boljše pogoje za delo, racionalnejšo razporeditev aktivnosti in s tem tudi možnosti, da bodo boljše opravljali svoje poslanstvo – pomagati bolniku.

Zavod za rehabilitacijo invalidov je izpopolnil in razširil svoj program, kar zdaj omogoča celovito pomoč invalidom, od medicinske rehabilitacije do usposobitve za zaposlitev in organiziranje posebnih pogojev dela za invalide v proizvodnem programu. Zavod je razvil serijsko proizvodnjo na področju elektrostimulacije in osvojil celoten program pripomočkov, invalidskih vozičkov ter ortotike in protetike.

IVAN ŠUČUR

Ob 30-letnici Zavoda za rehabilitacijo invalidov in 65-letnici tehnične ortopedije na Slovenskem so dolgoletnim strokovnim sodelavcem, kooperantom in poslovnim partnerjem podelili plakete, ki jih je izdelal akademski kipar Tone Demšar. Izročila jih je predsednica delavskega sveta ZRI Ana Ažman. Plakete in priznanja so dobili: Drago Benčina, dr. Franc Blizjak, prof. dr. Franjo Gračanin, doc. dr. Slobodan Globelink, prof. dr. Zdravko Neuman, Igor Rendla in Djuro Zvonar ter tovarna tenkstenih cevi Labinprogres iz Labina, tozd Kovinski izdelki LIV Postojna, tozd Livarna Loške tovarne hladilnikov iz Škofje Loke, Melamin iz Kočevja, Medkomplet iz Moskve, tozd Velopnevmatika Sava Kranj in Termopol Sovodenj.

Tega ne smemo dopustiti

Bodo letovanj in zimovanj deležni le otroci tistih staršev, ki bodo zmogli plačati stroške?

S šolo v naravi, v kateri je sodelovalo skupno 175 šolarjev, so se 20. septembra – za letos – zaprla vrata mladinskega počitniškega doma v Umagu. S tem je bil sklenjen letošnji program zimovanj in letovanj bežigraskih otrok, ki ga je pripravila komisija za letovanja pri občinski Zvezi prijateljev mladine. Letos se je organiziranih letovanj in zimovanj udeležilo 1163 otrok ali 85% od predvidenih po programu. V petih zimskih počitniških bazah – na Vrnskem, Velikih Blokah v Gorjah pri Bledu, na Črnem vrhu in v Gozdu Martuljku – je zimovalo 170 predšolskih in 257 šolskih otrok. V Umagu in Savudriji

pa je letovalo 145 predšolskih in 591 šolskih otrok.

Učencem bežigraskih osnovnih šol, ki so letovali v drugi izmeni v Umagu, se je letos pridružil 17 vrstnikov iz Leverkusna, zahodnonemškega mesta, ki vzdržuje z Ljubljano prijateljske stike. Gostitelj, občinska ZPM, je mlade goste po končanem 14-dnevem bivanju v Umagu popeljala na ogled Postojnske jame, na prireditvi v Križanke in na ogled ljubljanskih znamenitosti.

Od skupnega števila 1163 otrok je na osnovi za letos veljavne lestvice prejelo regresa 212 otrok ali 18%, od tega za letovanje 156, za zimovanje pa le 56 otrok.

Ko je komisija za letovanje na svoji zadnji seji v začetku oktobra pregledala udeležbo otrok, je bila pozorna na podatek, da se je zimovanja udeležilo izredno majhno število otrok, ki so upravičeni do regresa. Ugotovitev: kljub letošnji sicer dokaj sprejemljivi lestvici in kljub temu, da ZPM omogoča sposojanje smučí in čevljev, starši ne zmorejo stroškov za nakup oblačil, ustreznih za zimovanje. Ob vprašanju, kako otrokom socialno ogroženih staršev zagotoviti tudi že zimsko oblačila, je komisija prišla do spoznanja, da je trenutno najboljša in najhitrejša rešitev – pomoč občinskega Rdečega križa.

Kot že rečeno, je bila regresivna lestvica bolj sprejemljiva kot lani (od 5.100 do 9.000 din na družinskega čla-

na). Skupščina skupnosti socialnega skrbstva jo je sprejela na predlog delegata ZPM. Vendar pa taka lestvica za prihodnje leto ne sme ostati. Življenjski stroški so močno narasli in še rasejo. Dohodek veliko družin jim ne more slediti. Zunaj organiziranih letovanj in zimovanj ostaja čedalje več otrok, ki imajo prednostno pravico, da se jih udeležijo. Te pravice pa ne smejo biti okrnjene. Ne smemo dopustiti, da bodo letovanj in zimovanj deležni le otroci tistih staršev, ki bodo zmogli plačati stroške. Pravčasno je treba misliti na posledice – tudi politične.

Komisija za letovanja je doslej pregledala le fizični obseg letovanj in zimovanj. O njihovi vsebini bo govor na posvetovanju 10. novembra. Posvetovanje je sklical klub vzgojiteljev pri občinski Zvezi prijateljev mladine. EDA KOMAVLJ

Predstave kina Savlje

Petek, 9. in sobota, 10. 11. 1984:

ameriška barvna grozljivka GENERACIJA 84

Petek, 16. in sobota, 17. 11. 1984:

angleški barvni film SKRIVNOSTNA MOČ

Petek, 23. in sobota, 24. 11. 1984:

italijanski barvni western PRELUKJANI DOLAR

Petek, 30. 11. in sobota, 1. 12. 1984:

angleški barvni zgodovinski film MEČ KRALJA ARTURJA